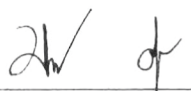
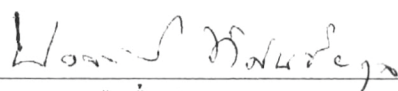

มนชยา อ่อนเรือง 2550: ความคิดเห็นของทนายความต่อข้อบังคับสภาพทนายความว่าด้วย
มรรยาททนายความ พ.ศ.2529 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์นวนจันทร์ ทศนชัยกุล, ศส.ม., นบ.ท. 95 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลของทนายความ ความพึง
พอใจในการประกอบวิชาชีพทนายความและระดับความคิดเห็นของทนายความต่อข้อบังคับสภา
ทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. 2529 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยเลือก
ตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sample) จากทนายความที่เข้าอบรมหลักสูตรการไต่ถาม
ข้อพิพาทของเขตภาค 1 ทุกคนจำนวน 146 คนเครื่องมือการวิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล การประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ
สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การนำเสนอข้อมูลด้วยตาราง
ไขว้

ผลจากการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของทนายความกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่า
จำนวนร้อยละ 63.2 มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 85.0 สำเร็จ
การศึกษาระดับบัณฑิต ร้อยละ 30.8 มีใบอนุญาตว่าความตลอดชีพ ร้อยละ 76.1 และ
ประสบการณ์ในการเป็นทนายความมากกว่า 10 ปี มีจำนวนร้อยละ 49.3 และเมื่อพิจารณาข้อมูล
ความคิดเห็นของทนายความกับข้อบังคับสภาพทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. 2529
สรุปได้ว่า ทนายความที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การศึกษาระดับ
บัณฑิต ประเภทของใบอนุญาตว่าความ และประสบการณ์การเป็นทนายความในแต่ละกลุ่มมี
ความคิดเห็นต่างกัน คือ เพศชายเห็นด้วยน้อยกว่าเพศหญิง ทนายความที่มีอายุมากกว่า 45 ปี และผู้
ที่สำเร็จบัณฑิตเห็นต่างจากกลุ่มอื่น ทนายความที่มีใบอนุญาตตลอดชีพและมีประสบการณ์
มากกว่า 10 ปีเห็นแตกต่างกับทนายความกลุ่มอื่น สำหรับความพึงพอใจในการประกอบวิชาชีพ
ระดับมากจะมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มที่มีความพึงพอใจระดับน้อย

ลายมือชื่อนิติ

 29 / พ.ค. / 2550
ลายมือชื่อประธานกรรมการ